

[Aksel Larsen.]

ikke og havde ikke villet undersøge de sociale Forhold i Sovjetunionen, vilde ikke kende Sovjetunionens sociale Lovgivning, saa fuldkommen bort derfra. Under Motiveringen for Socialreformen fik man fortalt en Masse om den sociale Lovgivning i omtrent alle andre Lande i hele Verden end netop Sovjetunionen; den var tabu, den burde ikke fremhæves. (*Justitsministeren* [Steincke]: Vi kunde ikke faa paalidelige Oplysninger). Men man kan allsaa om andre Forhold faa paalidelige Oplysninger, det viser sig? (*Justitsministeren* [Steincke]: Ja). Justitsministeren giver Udtryk for, at han mener, man paa dette Omraade har faaet paalidelige Oplysninger; det er vel Forklaringen paa, at man saa misbruger de Oplysninger, forvansker dem, stiller Tingene paa Hovedet, forfalsker Resultaterne.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel citerede en af sine Klassikere, nemlig Lenin, og forklarede, at Lenin i 1913 har talt om, at den russiske Straffelovgivning mod Svangerskabsafbrydelse er Hykleri, og det ærede Medlem Hr. Pürschel siger, at denne Udtalelse af Lenin i 1913 er et Slag i Ansigtet paa den russiske Lovgivning af 1936. Det maa være tilladt over for dette at fremholde Kendsgemingerne, som de er; de skal fremholdes, fordi det har passet Ministeren Gang paa Gang at tale om det russiske Eksperiments totale Fallit, idet Ministeren i Radioen, hvor han ikke kunde blive modsagt, i Studenterforeningen — (*Justitsministeren* [Steincke]: Hvor han kunde blive modsagt!) — hvor han ikke blev modsagt, fordi Kommunisterne var forment Adgang, og ogsaa her, hvor han imidlertid ikke skal slippe for Modsigelse — alle disse Steder har Ministeren fremstillet det saadan, at man i Rusland lavede et Eksperiment, fordi man var Tilhænger af uhindret Svangerskabsafbrydelse, men det kunde jo ikke holde, og saa maatte man gaa tilbage til de gamle Tilstande. Det maa være tilladt over for den Slags Argumentation, som ganske bevidst fremstiller Tingene forkert, at støtte sig paa Kommissionens Materiale. Der findes i Kommissionen Materiale angaaende Lovgivning i andre Lande, deriblandt Lovgivningen i Sovjetunionen, og det, Ministeren kalder „det russiske Eksperiment“, er beskrevet ved, at man gengiver Ordlyden af Loven af 1920 — for først i 1920 ophævedes Straffebestemmelserne vedrørende Svangerskabsafbrydelse i Sovjetunionen.

Jeg maa til Dokumentation af, hvad jeg her har sagt, bede om Formandens Tilla-

delse til kort at citere Hovedindholdet af denne Begrundelse. Man siger: Arbejder- og Bonderegeringen har nu indset, hvilket Onde det (altsaa Svangerskabsafbrydelsen) er for Samfundet. Ved Befæstelse af Socialismen og ved Agitation mod Svangerskabsafbrydelse blandt de arbejdende Kvinde-masser kæmper Regeringen mod dette Onde, og idet den i stort Omfang gennemfører Principet om Beskyttelse af Mødre og Børn, forudser den en gradvis Afskaffelse af Svangerskabsafbrydelse. Men saa længe Fortidens moralske Fordomme og Nutidens vanskelige økonomiske Forhold endnu tvinger en Del Kvinder til at skride til denne Operation, har Folkekommissariatet for at beskytte Kvindernes Sundhed og Racens Interesser fra ukyndige og vindesyge Udbyttere, og idet man regner med, at Repressalier paa dette Omraade absolut ikke fører til noget Resultat, bestemt følgende — og derpaa kommer saa Lovens enkelte Bestemmelser. Man henviser, idet man erklærer sig for principiell Modstander af Svangerskabsafbrydelse, udtrykkelig til, at under de nuværende Forhold, ikke mindst de vanskelige økonomiske Forhold — som jo eksisterede i Sovjetunionen i 1920 —, er man nødt til at ændre Lovgivningen. Deraf følger naturligvis ogsaa, at naar disse Forhold forandredes, ja, saa maatte man ændre Lovgivningen igen, og det er det, der er sket i 1936.

Maa jeg her sige til Ministeren og til det ærede Medlem Hr. Pürschel og for den Sags Skyld ikke mindst til det ærede Medlem Fru Nina Andersen, at det er godt at komme her og operere med den russiske Statistik og de Oplysninger, om hvilke Justitsministeren netop har erklæret, at de er paalidelige, men det vilde være formaalstjenligt, om man samtidig besad en saa minimal Fond af Ærlighed, at man opererede med alle de russiske Oplysninger. Loven af 1936 ikke bare forbyder Svangerskabsafbrydelse, men den gør noget andet: den udbygger yderligere Forsorgen for Moder og Barn i Sovjetunionen, og hele denne positive Side af det russiske System og af den nuværende Lovgivning i Sovjetunionen har man ikke villet se fra et ansvarligt Hold, det har man ikke villet se fra Justitsministerens Side. Hvis man ikke skulde kende dette — ja, saa taler det ikke til Ære for dem, der paa den Maade misbruger Ruslands Lovgivning, men saa skal jeg med Fornøjelse stille Sovjetunionens nye Svangerskabslov i Ordlyd til mine Modstanderes Raadighed. Den har en hel Række Afsnit; det første er Forbud mod Svanger-